

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ใช้วิธีการสำรวจเพื่อศึกษาการเปิดรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับพระสงฆ์ ทศนคติและศรัทธาของประชาชนที่มีต่อพระสงฆ์ โดยทำการสำรวจทัศนคติของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครเป็นการสำรวจเพียงครั้งเดียว (One-Shot Description Study) โดยมีระเบียบวิธีวิจัยดังนี้

ประชากร

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ คือ ประชาชนทั้งเพศชายและหญิงในเขตกรุงเทพมหานครใน 50 เขต อายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป ซึ่งเป็นผู้ที่มีชื่ออยู่และไม่มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้าน มีจำนวนทั้งสิ้น 7,042,114 คน (รายงานผลการสำรวจการย้ายถิ่นของประชากร พ.ศ. 2542 สำนักงานสถิติแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรีน)

กลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยได้กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยอาศัยวิธีการเปิดตารางสำเร็จรูปของ Taro Yamane โดยต้องการระดับความเชื่อมั่นที่ 95% และค่าความคลาดเคลื่อนไม่เกิน $\pm 5\%$ ซึ่งกำหนดว่า ในกรณีที่ขนาดประชากรมากกว่า 100,000 คน จะต้องใช้กลุ่มตัวอย่างประมาณ 400 คน

วิธีการสุ่มตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้การสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Sampling) โดยมีรายละเอียดดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งกลุ่ม (Stratified Random Sampling) โดยแบ่งเขตการปกครองของกรุงเทพมหานครออกเป็น 3 กลุ่มเขต ตามเกณฑ์การแบ่งของกรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย ได้แก่ กลุ่มเขตเมือง กลุ่มเขตต่อเมือง และกลุ่มชานเมือง โดยแต่ละกลุ่มเขตจัดสรรกลุ่มตัวอย่างตามสัดส่วนการเลือกกลุ่มย่อยดังนี้

* กลุ่มเขตเมือง มีทั้งหมด 14 เขต ได้แก่ เขตพระนคร เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย เขต ปทุมวัน เขตสัมพันธวงศ์ เขตบางรัก เขตบางซื่อ เขตดุสิต เขตพญาไท เขตวังทองหลาง เขตราชเทวี เขตห้วยขวาง เขตธนบุรี เขตคลองสาน และเขตดินแดง

* กลุ่มเขตต่อเมือง มีทั้งหมด 26 เขต ได้แก่ เขตยานนาวา เขตประเวศ เขตสาทร เขตบางกะปิ เขตพระโขนง เขตบางนา เขตวัฒนา เขตคลองเตย เขตบางเขน เขตสายไหม เขตดอนเมือง เขตบางคอแหลม เขตลาดพร้าว เขตบึงกุ่ม เขตคันนายาว เขตสะพานสูง เขตจตุจักร เขตหลักสี่ เขตบางกอกน้อย เขตบางพลัด เขตบึงกุ่ม เขตภาษีเจริญ เขตบางแค เขตทุ่งครุ เขตราชบุรี บูรณะ และเขตสวนหลวง

* กลุ่มเขตชานเมือง มีทั้งหมด 10 เขต ได้แก่ เขตหนองจอก เขตมีนบุรี เขตคลองสามวา เขตลาดกระบัง เขตบางขุนเทียน เขตบางบอน เขตจอมทอง เขตตลิ่งชัน เขตทวีวัฒนา และเขตหนองแขม

ขั้นตอนที่ 2 จากนั้นได้กำหนดกลุ่มตัวอย่างของแต่ละกลุ่มเขตตามสัดส่วนในแต่ละกลุ่มเขต (Quota Sampling) โดยใช้เกณฑ์เทียบบัญญัติไตรยางศ์ โดยกำหนดกลุ่มตัวอย่างของแต่ละกลุ่มเขตควรมีจำนวนร้อยละ 20 ของจำนวนประชากร ดังนั้นจึงได้กลุ่มตัวอย่างในขั้นนี้ 10 เขต จากจำนวนทั้งหมด 50 เขต ซึ่งเป็นสัดส่วนของแต่ละกลุ่มเขต โดยมีวิธีการคำนวณดังนี้

1. สัดส่วนจากกลุ่มเขตเมือง มีค่า $(14 \times 20) / 100 = 2.8$ หมายความว่า จะทำการวิจัยจากกลุ่มตัวอย่างจากกลุ่มเขตนี้จำนวน 3 เขต

2. สัดส่วนจากกลุ่มเขตต่อเมือง มีค่า $(26 \times 20) / 100 = 5.2$ หมายความว่า จะทำการวิจัยจากกลุ่มตัวอย่างจากกลุ่มเขตนี้จำนวน 5 เขต

3. สัดส่วนจากกลุ่มเขตชานเมือง มีค่า $(10 \times 20) / 100 = 2.0$ หมายความว่า จะทำการวิจัยจากกลุ่มตัวอย่างจากกลุ่มเขตนี้จำนวน 2 เขต

ขั้นตอนที่ 3 ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบธรรมดา (Simple Random Sampling) โดยวิธีการจับสลากเพื่อเลือกตัวแทนแต่ละกลุ่มเขต โดยใช้สัดส่วนจากขั้นตอนที่ 1

1. กลุ่มเขตเมือง ได้แก่

- เขตปทุมวัน	จำนวนตัวอย่าง 40 ราย
- เขตวังทองหลาง	จำนวนตัวอย่าง 40 ราย

- เขตคลองสาน	จำนวนตัวอย่าง 40 ราย
	จำนวน 120 ราย
2. กลุ่มเขตต่อเมือง ได้แก่	
- เขตลาดพร้าว	จำนวนตัวอย่าง 40 ราย
- เขตสวนหลวง	จำนวนตัวอย่าง 40 ราย
- เขตปทุม	จำนวนตัวอย่าง 40 ราย
- เขตพระโขนง	จำนวนตัวอย่าง 40 ราย
- เขตบางกะปิ	จำนวนตัวอย่าง 40 ราย
	จำนวน 200 ราย
3. กลุ่มเขตชานเมือง ได้แก่	
- เขตบางขุนเทียน	จำนวนตัวอย่าง 40 ราย
- เขตหนองแขม	จำนวนตัวอย่าง 40 ราย
	จำนวน 80 ราย
รวมกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 400 ราย	

หมายเหตุ จากการศึกษาวิจัยในครั้งนี้มีจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาทั้งสิ้น 400 ราย และจากการสุ่มเขตทั้งหมดมีจำนวน 10 เขต ดังนั้นในแต่ละเขตจะมีการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 40 ราย

ขั้นตอนที่ 4 ใช้การสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) ตามอาชีพออกเป็น 5 กลุ่ม ดังนี้ ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ, พนักงานบริษัทเอกชน, ประกอบธุรกิจส่วนตัว, นักศึกษา และ ค้าขายรายย่อย/รับจ้างทั่วไป/อาชีพอิสระ

ขั้นตอนที่ 5 ใช้วิธีกำหนดโควต้า (Quota Sampling) สำหรับกลุ่มตัวอย่างอีกครั้งเพื่อจำแนกอาชีพออกเป็นเพศชาย และเพศหญิง โดยแต่ละกลุ่มจะมีจำนวนเท่าๆกัน

ตัวแปรที่เกี่ยวข้องในการวิจัย

ในขอบเขตการวิจัยครั้งนี้ มุ่งศึกษาตัวแปรต่าง ๆ ดังนี้

สมมติฐานข้อที่ 1	ประชาชนที่มีลักษณะทางประชากรและสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมที่แตกต่างกัน จะมีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับสงฆ์ ทักษณคติและศรัทธาของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน
ตัวแปรอิสระ	ลักษณะทางประชากร (Demographic) สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม (Social Economic Status) ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา สถานภาพสมรส อาชีพ รายได้ส่วนบุคคลต่อเดือน
ตัวแปรตาม	การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับสงฆ์ ทัศนคติที่มีต่อสงฆ์ ได้แก่ ความรู้สึกและความพึงพอใจ ศรัทธาที่มีต่อสงฆ์ ได้แก่ ความเหมาะสมของ บทบาทหน้าที่และความเหมาะสมของพฤติกรรม
สมมติฐานข้อที่ 2	การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับสงฆ์มีความสัมพันธ์กับทัศนคติและศรัทธาของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร
ตัวแปรอิสระ	การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับสงฆ์
ตัวแปรตาม	ทัศนคติที่มีต่อสงฆ์ ได้แก่ ความรู้สึกและความพึงพอใจ ศรัทธาที่มีต่อสงฆ์ ได้แก่ ความเหมาะสมของบทบาทหน้าที่และความเหมาะสมของพฤติกรรม
สมมติฐานข้อที่ 3	การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับสงฆ์ สามารถอธิบายถึงศรัทธาของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครได้ดีที่สุด
ตัวแปรอิสระ	การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับสงฆ์
ตัวแปรตาม	ศรัทธาที่มีต่อสงฆ์ ได้แก่ ความเหมาะสมของบทบาทหน้าที่และความเหมาะสมของพฤติกรรม

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลและทดสอบสมมติฐานของการวิจัยครั้งนี้มีดังนี้

1. การวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) ในการแจกแจงความถี่ และค่าเฉลี่ย (Mean) เพื่อใช้อธิบาย
 1. การเปิดรับข่าวสารของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อสงฆ์
 2. ลักษณะประชากร สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม (เพศ อายุ การศึกษา

สถานภาพสมรส อาชีพ รายได้ส่วนตัวต่อเดือน)

2. การวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงอนุมานในการทดสอบสมมติฐาน (Inferential Statistics) ดังมีรายละเอียดดังนี้

สมมติฐานข้อที่ 1: ประชาชนที่มีลักษณะทางประชากรและสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมที่แตกต่างกัน (ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ การศึกษา สถานภาพสมรส รายได้) จะมีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับสงฆ์ ทัศนคติและศรัทธาของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน

การวิเคราะห์ใช้ค่าสถิติ การวิเคราะห์แปรปรวนทางเดียว (ANOVA) และ T-Test เพื่อทดสอบความเป็นอิสระต่อกัน คือ

- ความแตกต่างระหว่างลักษณะประชากรสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม (เพศ อายุ การศึกษา สถานภาพสมรส อาชีพ รายได้ส่วนตัวต่อเดือน) กับ การเปิดรับข่าวสารของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อสงฆ์
- ความแตกต่างระหว่างลักษณะประชากรสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม (เพศ อายุ การศึกษา สถานภาพสมรส อาชีพ รายได้ส่วนตัวต่อเดือน) กับ ทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อสงฆ์
- ความแตกต่างระหว่างลักษณะประชากรสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม (เพศ อายุ การศึกษา สถานภาพสมรส อาชีพ รายได้ส่วนตัวต่อเดือน) กับ ศรัทธาของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อสงฆ์

สมมติฐานข้อที่ 2: การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับสงฆ์ มีความสัมพันธ์กับทัศนคติและศรัทธาของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร

การวิเคราะห์ใช้ค่าสถิติโดยใช้สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation) เพื่อหาค่าสหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร คือ

- ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสารของกลุ่มตัวอย่าง กับ ทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อสงฆ์

- ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับข่าวสารของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อสงฆ์ กับ ศรัทธาของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อสงฆ์

สมมติฐานข้อที่ 3 : การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับพฤติกรรมอันไม่พึงประสงค์ของสงฆ์สามารถอธิบายถึงศรัทธาของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครได้ดีที่สุด

การวิเคราะห์โดยใช้สถิติ Multiple Regression Analysis เพื่อหาตัวแปรที่สามารถอธิบายความแปรปรวนของศรัทธาของประชาชนที่มีต่อพฤติกรรมอันไม่พึงประสงค์ของสงฆ์ คือ

- ความแปรปรวนระหว่างการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับสงฆ์จากสื่อต่างๆ (หนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ เพื่อน พ่อ-แม่ พี่น้องญาติ) และลักษณะข่าวสารที่ได้รับ กับ ศรัทธาของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อสงฆ์

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือการวิจัยนี้เป็นแบบสัมภาษณ์ (Questionnaire) ซึ่งแบ่งโครงสร้างของเนื้อหาเพื่อรวบรวมข้อมูลออกเป็น 4 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลทางด้านลักษณะทางประชากร สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม ของกลุ่มตัวอย่าง

คำถามส่วนนี้จะเป็นคำถามปลายเปิดเพื่อเก็บข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามตามลักษณะประชากร ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา สถานภาพสมรส อาชีพ และรายได้ส่วนตัวต่อเดือน

ส่วนที่ 2 เป็นคำถามถึงการเปิดรับข่าวสารจากสื่อต่างๆ ของกลุ่มตัวอย่าง

ในการวัดการเปิดรับข่าวสารกลุ่มตัวอย่างนี้ จะเป็นการวัดที่ประเมินถึงความถี่ในการรับทราบข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสงฆ์ ได้รับรู้จากข่าวสารในทางดีและในทางไม่ดี รวมถึงเป็นการประเมินข่าวสารเกี่ยวกับสงฆ์ที่เผยแพร่ออกสู่สาธารณชน

ส่วนที่ 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับทัศนคติของกลุ่มตัวอย่าง

ในการวัดทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างนี้ จะวัดทัศนคติต่อสงฆ์ในด้านของความรู้สึกและความพึงพอใจในบทบาทหน้าที่ต่อสังคมของสงฆ์ โดยใช้คำถามปลายเปิดเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale)

ส่วนที่ 4 เป็นคำถามเกี่ยวกับศรัทธาของกลุ่มตัวอย่าง

เป็นคำถามเพื่อวัดศรัทธาที่มีต่อสงฆ์ในปัจจุบันและศรัทธาในอดีต 10 ปีที่ผ่านมา โดยจะเป็นเหตุการณ์ทั้งในแง่ลบและบวกที่กลุ่มตัวอย่างต้องใช้วิจารณญาณในการไตร่ตรอง รวมถึงบทบาทที่สงฆ์ได้ดำเนินการต่อสังคมว่ามีความเหมาะสมหรือไม่

การทดสอบเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบหาความเที่ยงตรง (Validity) และความเชื่อถือได้ (Reliability) ของแบบสัมภาษณ์โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. นำแบบสอบถามไปหาความเที่ยงตรง (Validity) โดยนำแบบสอบถามที่เรียบเรียงแล้วไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งได้แก่ อาจารย์ที่สอน อาจารย์และนักวิชาการที่เกี่ยวข้องเป็นผู้ตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) และความเหมาะสมของภาษา (Wording) เพื่อขอคำแนะนำในการตรวจสอบแก้ไขก่อนนำไปเก็บข้อมูล

2. นำแบบสอบถามที่ได้รับการแก้ไขแล้วไปทดสอบ (Pre-test) กับกลุ่มประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจริงในการเก็บข้อมูลจำนวน 30 ชุด แต่เป็นกับประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครเพื่อทดสอบว่าคำถามสื่อความหมายตรงกับที่ผู้วิจัยต้องการหรือไม่ ข้อความเหมาะสมหรือไม่ และนำคำตอบที่ได้มาวิเคราะห์หาความเชื่อถือได้ (Reliability) ด้วยสูตรสัมประสิทธิ์อัลฟา (Alpha Coefficient) ของ Cronbach ในส่วนของคำถามที่เป็นมาตราส่วนประเมินค่าประเมินค่าเพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของแบบสอบถามและนำมาปรับปรุงแก้ไขให้สมบูรณ์ก่อนที่จะนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลจริงในภาคสนาม

3. ในการคำนวณหาความเชื่อถือของเครื่องมือแบบสอบถามนั้น มีการวัดความน่าเชื่อถือของการเปิดรับข่าวสาร ทัศนคติ ความพึงพอใจ ความศรัทธา พฤติกรรมการแสดงออกของสงฆ์ โดยใช้สูตรหาความน่าเชื่อถือที่ได้ด้วยสูตรสัมประสิทธิ์อัลฟา (Coefficient Alpha) เพื่อชี้ถึงความ

เชื่อถือได้ของแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนการประเมินค่า (rating Scale) ในส่วนที่มีการให้คะแนนรายข้อมากกว่า 1 คะแนน จากสูตรของ Cronbach ดังนี้ (วิเชียร เกตุสิงห์, 2537)

$$\alpha = \frac{k}{(k-1)} \left\{ \frac{1 - \sum v_i}{v_t} \right\}$$

α = ความน่าเชื่อถือได้

k = จำนวนข้อ

v_i = ความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ

v_t = ความแปรปรวนของคะแนนรวมทุกข้อ

ความเชื่อถือได้ของเครื่องมือในสวนการเปิดรับข่าวสารจากการทดลองใช้ = 0.7055

ความเชื่อถือได้ของเครื่องมือในสวนทัศนคติจากการทดลองใช้ = 0.5345*

ความเชื่อถือได้ของเครื่องมือในสวนความพึงพอใจจากการทดลองใช้ = 0.8603

ความเชื่อถือได้ของเครื่องมือในสวนความศรัทธาจากการทดลองใช้ = 0.8016

ความเชื่อถือได้ของเครื่องมือในสวนพฤติกรรมสังคมจากการทดลองใช้ = 0.9290

ผลจากการผลการทดลองใช้ดังกล่าวพบว่าการสอบถามในเรื่องของการวัดทัศนคติมีความเชื่อถือได้ค่อนข้างต่ำ จึงได้มีการปรับปรุงข้อที่มีอำนาจจำแนกต่ำ ก่อนนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลจริงต่อไป

การเก็บข้อมูล

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครโดยใช้แบบสัมภาษณ์เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยการสัมภาษณ์เป็นรายบุคคล (Individual Interview) โดยใช้พนักงานสัมภาษณ์ ซึ่งเป็นนิสิตระดับปริญญาโท จากคณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย นอกจากนี้ แบบสัมภาษณ์ทุกชุดจะมีการตรวจสอบ (Editing) และมีการตรวจสอบข้อมูล (Data Verification) โดยมีการสุ่มเช็คจำนวนร้อยละ 30 ของพนักงานสัมภาษณ์แต่ละคน และสำหรับแบบสัมภาษณ์ชุดที่มีการสุ่มเช็คแล้วการสงสัยหรือมีข้อสงสัยจะต้องทำการตรวจสอบข้อมูลย้อนหลังร้อยละ 50 สำหรับพนักงานสัมภาษณ์คนนั้นที่สัมภาษณ์ไม่สมบูรณ์ และหากข้อมูลที่ได้รับจากพนักงานสัมภาษณ์คนไหนมีการปลอมแปลงข้อมูล แบบ

สัมภาษณ์ทุกชุดของพนักงานคนนั้นจะถูกทิ้งไป (Rejection) และหาพนักงานสัมภาษณ์คนใหม่ เพื่อทำการช่อมินเซตนั้นเพื่อจะทำให้แบบสอบถามมีคุณภาพและเชื่อถือได้มากที่สุด

เกณฑ์ในการให้คะแนน

ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนในการวัดตัวแปรต่างๆดังต่อไปนี้

1. การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับสงฆ์จากสื่อต่างๆ

การวัดตัวแปรเกี่ยวกับความบ่อยของการเปิดรับข่าวสารของสงฆ์จากสื่อมวลชนและสื่อ บุคคล ได้มาจากการนำคะแนนความบ่อยในการเปิดรับข่าวสารจากสื่อมวลชน และสื่อบุคคล ดังนี้ ความบ่อยในการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับสงฆ์ในปัจจุบันจากสื่อมวลชนและสื่อบุคคล ได้ แก่ หนังสือพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ เพื่อน พ่อ-แม่ พี่น้อง และญาติ

เกณฑ์การให้คะแนน

มาก	เท่ากับ	5 คะแนน
ค่อนข้างมาก	เท่ากับ	4 คะแนน
ค่อนข้างน้อย	เท่ากับ	3 คะแนน
น้อยมาก	เท่ากับ	2 คะแนน
ไม่ได้รับเลย	เท่ากับ	1 คะแนน

2. ทศนคติต่อสงฆ์

การวัดตัวแปรเกี่ยวกับทศนคติสงฆ์แบ่งเป็น 2 ส่วนคือ

ส่วนแรก ทศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมทางลบของสงฆ์ ซึ่งได้มาจากการนำคะแนนความเห็น ด้วยจากจำนวนคำถามทั้งหมด 10 ข้อ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

เห็นด้วยมากที่สุด	เท่ากับ	5 คะแนน
เห็นด้วยค่อนข้างมาก	เท่ากับ	4 คะแนน
เห็นด้วยปานกลาง	เท่ากับ	3 คะแนน
เห็นด้วยค่อนข้างน้อย	เท่ากับ	2 คะแนน
เห็นด้วยน้อยที่สุด	เท่ากับ	1 คะแนน

พิจารณาจากค่าเฉลี่ยของทัศนคติเกี่ยวกับพฤติกรรมของสงฆ์ในทางลบโดยกำหนดคะแนนความเห็นด้วยเพื่อจัดออกเป็น 5 ระดับ โดยแปลความหมายของค่าเฉลี่ยดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 1.00 - 1.49 คะแนน	หมายถึง มีความเห็นด้วยน้อยที่สุด
คะแนนเฉลี่ย 1.50 - 2.49 คะแนน	หมายถึง มีความเห็นด้วยค่อนข้างน้อย
คะแนนเฉลี่ย 2.50 - 3.49 คะแนน	หมายถึง มีความเห็นด้วยปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย 3.50 - 4.49 คะแนน	หมายถึง มีความเห็นด้วยค่อนข้างมาก
คะแนนเฉลี่ย 4.50 - 5.00 คะแนน	หมายถึง มีความเห็นด้วยมากที่สุด

ส่วนที่สอง ทัศนคติเกี่ยวกับความพึงพอใจในโครงการของสงฆ์ที่มีต่อสังคม ซึ่งได้มาจากการนำคะแนนความพึงพอใจจากจำนวนคำถามทั้งหมด 8 ข้อ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

พึงพอใจมากที่สุด	เท่ากับ	5 คะแนน
พึงพอใจค่อนข้างมาก	เท่ากับ	4 คะแนน
พึงพอใจปานกลาง	เท่ากับ	3 คะแนน
พึงพอใจค่อนข้างน้อย	เท่ากับ	2 คะแนน
พึงพอใจน้อยที่สุด	เท่ากับ	1 คะแนน

พิจารณาจากค่าเฉลี่ยของทัศนคติเกี่ยวกับความพึงพอใจในโครงการของสงฆ์โดยกำหนดคะแนนความพึงพอใจเพื่อจัดออกเป็น 5 ระดับ โดยแปลความหมายของค่าเฉลี่ยดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 1.00 - 1.49 คะแนน	หมายถึง มีความพึงพอใจน้อยที่สุด
คะแนนเฉลี่ย 1.50 - 2.49 คะแนน	หมายถึง มีความพึงพอใจค่อนข้างน้อย
คะแนนเฉลี่ย 2.50 - 3.49 คะแนน	หมายถึง มีความพึงพอใจปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย 3.50 - 4.49 คะแนน	หมายถึง มีความพึงพอใจค่อนข้างมาก
คะแนนเฉลี่ย 4.50 - 5.00 คะแนน	หมายถึง มีความพึงพอใจมากที่สุด

3. ศรัทธาต่อสงฆ์

การวัดตัวแปรเกี่ยวกับศรัทธาสงฆ์แบ่งเป็น 3 ส่วนคือ

ส่วนแรก ศรัทธาเกี่ยวกับการประกอบศาสนกิจของสงฆ์ ซึ่งได้มาจากการนำคะแนนความเห็นด้วยจากจำนวนคำถามทั้งหมด 15 ข้อ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ศรัทธามากที่สุด	เท่ากับ	5 คะแนน
ศรัทธาค่อนข้างมาก	เท่ากับ	4 คะแนน

ศรัทธาปานกลาง	เท่ากับ	3 คะแนน
ศรัทธาค่อนข้างน้อย	เท่ากับ	2 คะแนน
ศรัทธาน้อยที่สุด	เท่ากับ	1 คะแนน

พิจารณาจากค่าเฉลี่ยของเกี่ยวกับศรัทธาเกี่ยวกับการประกอบศาสนกิจของสงฆ์โดยกำหนดคะแนนความเห็นด้วยเพื่อจัดออกเป็น 5 ระดับ โดยแปลความหมายของค่าเฉลี่ยดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 1.00 - 1.49 คะแนน	หมายถึง	มีความเห็นด้วยน้อยที่สุด
คะแนนเฉลี่ย 1.50 - 2.49 คะแนน	หมายถึง	มีความเห็นด้วยค่อนข้างน้อย
คะแนนเฉลี่ย 2.50 - 3.49 คะแนน	หมายถึง	มีความเห็นด้วยปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย 3.50 - 4.49 คะแนน	หมายถึง	มีความเห็นด้วยค่อนข้างมาก
คะแนนเฉลี่ย 4.50 - 5.00 คะแนน	หมายถึง	มีความเห็นด้วยมากที่สุด

ส่วนที่สอง ศรัทธาเกี่ยวกับพฤติกรรมของสงฆ์ที่พบเห็นในปัจจุบัน ซึ่งได้มาจากการนำคะแนนความเห็นด้วยจากจำนวนคำถามทั้งหมด 20 ข้อ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ศรัทธามากที่สุด	เท่ากับ	5 คะแนน
ศรัทธาค่อนข้างมาก	เท่ากับ	4 คะแนน
ศรัทธาปานกลาง	เท่ากับ	3 คะแนน
ศรัทธาค่อนข้างน้อย	เท่ากับ	2 คะแนน
ศรัทธาน้อยที่สุด	เท่ากับ	1 คะแนน

พิจารณาจากค่าเฉลี่ยของเกี่ยวกับศรัทธาเกี่ยวกับพฤติกรรมของสงฆ์ที่พบเห็นในปัจจุบัน โดยกำหนดคะแนนความเห็นด้วยเพื่อจัดออกเป็น 5 ระดับ โดยแปลความหมายของค่าเฉลี่ยดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 1.00 - 1.49 คะแนน	หมายถึง	มีศรัทธาน้อยที่สุด
คะแนนเฉลี่ย 1.50 - 2.49 คะแนน	หมายถึง	มีศรัทธาค่อนข้างน้อย
คะแนนเฉลี่ย 2.50 - 3.49 คะแนน	หมายถึง	มีศรัทธาปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย 3.50 - 4.49 คะแนน	หมายถึง	มีศรัทธาค่อนข้างมาก
คะแนนเฉลี่ย 4.50 - 5.00 คะแนน	หมายถึง	มีศรัทธามากที่สุด

ส่วนที่สาม ศรัทธาโดยรวมต่อสงฆ์ระหว่างอดีตช่วง 10 ปีที่ผ่านมาเทียบกับปัจจุบัน ซึ่งได้มาจากการนำคะแนนความเห็นด้วยจากจำนวนคำถามทั้งหมด 2 ข้อ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ศรัทธามากที่สุด	เท่ากับ	5 คะแนน
-----------------	---------	---------

ศรัทธาค่อนข้างมาก	เท่ากับ	4 คะแนน
ศรัทธาปานกลาง	เท่ากับ	3 คะแนน
ศรัทธาค่อนข้างน้อย	เท่ากับ	2 คะแนน
ศรัทธาน้อยที่สุด	เท่ากับ	1 คะแนน

พิจารณาจากค่าเฉลี่ยของเกี่ยวกับศรัทธาโดยรวมต่อสงฆ์ระหว่างอดีตช่วง 10 ปีที่ผ่านมา กับปัจจุบันโดยกำหนดคะแนนความเห็นด้วยเพื่อจัดออกเป็น 5 ระดับ โดยแปลความหมายของค่าเฉลี่ยดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 1.00 - 1.49 คะแนน	เท่ากับ	มีศรัทธาน้อยที่สุด
คะแนนเฉลี่ย 1.50 - 2.49 คะแนน	เท่ากับ	มีศรัทธาค่อนข้างน้อย
คะแนนเฉลี่ย 2.50 - 3.49 คะแนน	เท่ากับ	มีศรัทธาปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย 3.50 - 4.49 คะแนน	เท่ากับ	มีศรัทธาค่อนข้างมาก
คะแนนเฉลี่ย 4.50 - 5.00 คะแนน	เท่ากับ	มีศรัทธามากที่สุด

การประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อเก็บข้อมูลโดยแบบสอบถามครบตามจำนวนแล้ว จะเริ่มขั้นตอนในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. ตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของข้อมูลที่ได้มา (Data Editing) โดยคัดเลือกแบบสัมภาษณ์ที่มีคำตอบสมบูรณ์ ตอบตรงประเด็นคำถาม ตอบครบถ้วนทุกข้อเพื่อนำมาประมวลผล หากคัดแล้วทำให้จำนวนข้อมูลขาดหายจนต่ำกว่า 400 ชุด ก็จะต้องหาข้อมูลเพิ่มเติมมาเสริมใหม่ให้ครบ
2. ลงรหัสข้อมูล (Coding) ของแต่ละคำตอบในแบบสัมภาษณ์แล้วบันทึกข้อมูลเข้าเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS ในการบันทึกพร้อมทั้งมีการป้องกันความผิดพลาด โดยทำการลือรหัสข้อมูลในการป้อนข้อมูลและตรวจสอบความถูกต้อง (Data Cleaning) โดยมีการตรวจสอบซ้ำ 2 ครั้ง (Double Check) ของข้อมูลในการป้อนรหัส
3. ประมวลผลข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ SPSS
4. ใช้หลักการทางสถิติหาความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม ในการวิเคราะห์ผล (Data Analysis) เพื่อให้ได้ผลลัพธ์ที่ถูกต้องเที่ยงตรง น่าเชื่อถือได้และสมเหตุสมผลตามหลักวิชาการ